

NHỮNG ĐIỀU KHÓ TIN NHƯNG CÓ THẬT

Lỗ Đăng

Câu chuyện sau đây đã xảy ra trong gia đình tôi .

Sau 1975 và sau khi tôi đi học tập cải tạo về, gia đình chúng tôi sống trong túng bán và lo sợ đủ mọi điều nhất là vấn đề sức khỏe cho các trẻ.

Vào năm 1982 con gái út của tôi được 10 tuổi. Cô út này bị thiệt thòi nhiều nhất với các anh chị, vì vào năm 1975 bé út chỉ có 3 tuổi, thiếu thốn mọi bề. Một lần vợ tôi có được mấy quả táo tây, khi được cho ăn, bé út hỏi :”Mẹ, trái chi đây, mẹ?”.

Rồi một hôm đi học về, vào đến nhà gặp vợ tôi bé út vừa khóc vừa đưa cánh tay phải cho vợ tôi xem. Vợ tôi hoảng hồn vì thấy trên cánh tay của bé, từ lưng bàn tay cho đến cùi chỏ, có hàng hà sa số mụn cóc. Khi được biết, tôi cố gắng khuyên vợ tôi yên lòng và hứa với bé là sẽ tìm đến Bác sĩ xin thuốc chữa trị. Tôi lo sợ, vì nếu chỉ một vài cái thì có thể đốt hoặc cắt hoặc dán thuốc được. Đây cả mấy trăm mụn mọc san sát nhau làm sao mà đốt, mà cắt, mà dán thuốc? và dầu có thể làm được đi nữa thì cả cánh tay sẽ đầy cả vết sẹo. Tuy nghĩ vậy nhưng tôi vẫn gửi thư xin anh ruột tôi ở Pháp gửi thuốc, theo lời dặn của bác sĩ, về để xử dụng. Trong lúc đó nhiều người lại chỉ về cho tôi dùng thuốc sậy tóc mà thoa trên các mụn cóc. Tôi không dám xử dụng phương pháp này vì sợ phản ứng phụ. Sau một thời gian gần hai tuần chữa trị không những không thấy bớt mà còn thấy mụn cóc mọc lên cả tay kia. Một hôm tôi tình cờ tâm sự với một anh bạn Nha sĩ của tôi về những mụn cóc của bé, anh bạn nha sĩ này mách cho vợ chồng tôi biết là hồi đang còn sinh viên, trong một đêm trực tại nhà xác, một người bạn của anh ấy kể rằng nếu có bệnh thì có thể cầm tay cầu xin người vừa mới trút linh hồn đem bệnh đi theo, thì sẽ khỏi bệnh. Anh nha sĩ bạn bảo không biết có hiệu nghiệm hay không, nhưng nói chúng tôi cứ thử xem sao. Tìm đâu ra người chết mà thử, chúng tôi quên bằng chuyện này. Vài tháng sau đó Bà

Ngoại của bé qua đời. Ngồi quanh giường để đọc kinh cầu nguyện lúc Bà Ngoại hấp hối, vợ tôi sực nhớ đến câu chuyện của anh bạn Nha sĩ, mới nói với bé Út cầm tay xin bà Ngoại. Bé sợ không dám cầm tay thì vợ tôi đẩy tay của bé gần tay của Ngoại và cầu: “Xin bà Ngoại thương cháu đem tất cả mụn cóc của cháu theo Bà Ngoại”. Sau đó chúng tôi quên hẳn chuyện này và cũng không ai màn theo dõi xem xét kết quả ra sao cả. Cho đến một hôm, khoảng một tuần sau khi Bà Ngoại của bé mất, Bé đi tập thể dục về đến cửa thì tình cờ tôi nhìn cánh tay phải của bé và hết sức ngạc nhiên khi thấy tay của bé trơn tru không còn một mụn cóc và không có một vết sẹo nào. Có điều lạ là ngay cả bé cũng không biết những mụn cóc đã biến từ lúc nào.

Quý AH có thể giải thích đây là một sự trùng hợp:

- thuốc thoa lên mụn cóc cần phải có một thời gian dài mới có hiệu nghiệm,
- hoặc sau một thời gian nào đó mụn cóc tự nó sẽ biến đi.

Dầu sao đối với chúng tôi đây là một kinh nghiệm quý báu nên muốn trao đổi với quý AH.

HUYỀN CA
Lục bát

*Một trăng, một bóng, một đàn
Canh khuya hiu hắt mơ màng sương lan
Năm cung lặng lẽ thở than
Buồn như khói tỏa mênh mang cung trầm
Đêm thâu thao thức âm thầm
Niềm riêng ai sẻ, tiếng cảm ai chia
Ngoài sân khóm trúc còn kia
Vần thơ dang dở, đằm đềm mưa tuôn*

Thiên Hương